

[Gade]

ikke vil være med til det, er, at de får betydelig mindre for deres jord, fordi den i fremtiden vil være mere og mere uegnet også som landbrugsjord.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Man kan give politiske signaler på mange måder, man kan f.eks. skrive kronikker og lign., men at lave et beslutningsforslag, som er stik imod, hvad der er aftalt, nemlig at man skal høre det rådgivende udvalg, før man overhovedet ved, hvilken plan der er lagt, er i hvert tilfælde ikke noget, som er egnet til at skabe mindre tvivl, hvilket jeg kunne forstå var formålet. Jeg kan forsikre hr. Gade for, at dette forslag netop har skabt tvivl, for det rådgivende udvalg måtte jo pludselig se, at det blev overhalet indenom af et tilsyneladende flertal i Folketinget. Men jeg håber da, at hr. Gades lidt forsigtige bemærkninger betyder, at man godt kan se, man nok var lidt hurtigt ude dér.

Aage Brusgaard (FP):

Det foreliggende forslag hedder jo »Forslag til folketingsbeslutning om genopretning af Skjern Å«, og jeg vil gerne på Fremskridtspartiets vegne sige, at af skade bliver man klog, men sjældent rig. Og fordi man har begået én fejl, behøver man jo ikke at træde videre i den og begå en ny fejl.

Når jeg indleder med disse bemærkninger, er det for at sige, at hvis vi stod i 1960'erne og skulle tage stilling til et forslag om at danne den af Vorherre skabte naturlige Skjern Å om til en flod, så ville Fremskridtspartiet helt klart sige nej. Det ville vi ikke være med til, for vi går rent faktisk ind for, at naturen selv klarer sine problemer.

Nu er det nemt nok at skælde ud på de politikere, der i sin tid lavede den flod dernede, for dengang fik vi jo tudet ørerne fulde om, at der manglede fødevarer. Jordens befolkning sultede og døde, og der ville være brug for fødevarer i al den tid, man kunne se frem, og selv EF var jo underforsynet med fødevarer. Så de politikere, der på det tidspunkt sagde ja til at skabe en flod, gjorde det altså for at hjælpe de sultende mennesker.

Nu står vi som bekendt i en anden situation. Vi betaler ligefrem landmændene for ikke at dyrke jorden, for at lægge den øde og lægge

den brak, og derfor kan man selvfølgelig sige, at vi lige så godt kan overrisle områderne. Men det er jo sådan, at bare vi får én tørke i hele Europa, ligesom vi havde det i Danmark sidste sommer, får man brug for tilsvarende mere jord og flere fødevarer, og hvis vi først overrisler områderne, kan vi ikke tage den op til landbrugsjord igen; det kan vi jo med dem, vi lægger brak. Så vidt jeg husker, var det ca. 4.000 ha engarealer, man inddæmmede dengang og fik lavet om til god agerjord. Det skønnedes, at det ville give merbeskæftigelse for 600-800 personer, der var tilknyttet landbruget og følgeerhvervene. Det synes jeg også lige man skal tænke på, når man vil overrisle jorden. Der er jo rent faktisk arbejdsløshed nok her i landet; vi behøver ikke selv at medvirke til, at der er endnu flere, der skal have understøttelse.

Dengang man i 1986-87 besluttede, at Skjern Å skulle føres tilbage til lidt mere snoede forhold – det var før min tid herinde, men jeg kan se det i referaterne – var det, fordi man mente, at fiskene var døde og fuglene var fløjet. Imidlertid er det mit indtryk ved at læse i de lokale aviser og snakke med de lokale folk dernede, at der er en tendens til, at både fugle og fisk er kommet tilbage. Der er masser af fugle, og jeg har et udklip fra et fiskeblad dernedefra, hvor der står, at der er blevet fanget flere ørreder i Skjern Å i 1991, end der nogen sinde tidligere er blevet fanget i Skjern Å, så der må jo altså være fisk tilbage.

Jeg vil også gerne nævne, at forringelsen af tilstanden i Ringkøbing Fjord og i Skjern Å skete, samtidig med at kommunerne begyndte at kloakere. De ledte deres spildevand ud i åen, som så gik ud i Ringkøbing Fjord, og det var jo uden biologiske rensningsanlæg. Der er ingen tvivl om, at det også var stærkt medvirkende til, at miljøtilstanden i vandet blev dårligere.

Jeg frygter, at man ved nu at rode én gang til i jorden for at få det oprindelige forløb tilbage kommer til at udløse en masse okker, som igen vil gå ud i åen og i Ringkøbing Fjord.

Derfor må jeg på Fremskridtspartiets vegne sige nej til beslutningsforslag nr. B 31. Vi mener, at åen nu må overlades til naturens skæbne. Den vil sikkert nogle steder begynde at sno sig, som tiden nu går, og så må vi lade den klare problemet. Hvis vi begynder at grave og lave snoede strømninger igen, vil vi få en masse okker ud i vandløbet; det er helt sikkert.